

contributory help for me for the printing to be expedited. As for the Press people, I may say at once that they are doing their best to cope with the work so far as the Council Proceedings are concerned, because they know I am a very bad task-master.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—Quite so.

Mr. T. K. Krishna Menon.—I am not at one with the Jewish Member when he says that the interest will be lost if the publication of the Proceedings is delayed. I am sure that generations yet unborn will read the eloquent speeches with increasing interest.

(The motion was, with leave, withdrawn.)

Question put:—“That a sum of Rs. 95,000 under ‘Demand No. 25-Stationery and Printing’ be granted”.

Question put and agreed to.

Demand No. XXXI.—Uplift of Depressed Classes—Rs. 55,500.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—I rise to move for a grant of Rs. 55,500 for the Uplift of the Depressed Classes, and in doing so, I shall briefly indicate the purposes for which this allotment is asked. If you will look into the budget statement, you will find under (a) General (economic and social), the amount asked for is 15 thousand and odd and that is explained there. The establishment consists of an Assistant Protector and there is a clerk in my office for that special Department of work on Rs. 40 and then a peon for the Assistant Protector and a typist-clerk on Rs. 15—20 for the Assistant Protector and travelling allowance for these officers. ‘Water supply’ is for sinking wells and tanks for the use of the depressed classes where they are not provided with such means of water supply. We have done that in several places in the course of this year. In 1104 we propose to have more wells and tanks provided. And then ‘Miscellaneous’. A part of this allotment is for the development of co-operative societies. We are distributing home-safe boxes. I need not explain to the House what that means—small boxes with little slips on the top that could be locked up. Before we start a regular co-operative society we distribute these among the members of the depressed classes. That is to teach them the habit of thrift. They are living from hand-to-mouth because there is no incentive for them to save. With a day’s earning they go directly to the toddy shop and spend a good portion there and the rest they use for their home expenses. They don’t think of the morrow. We want to make them decent human beings. Their degraded condition is not merely due to low wages. If you enquire, you will find that our Pulayas and other depressed classes get fairly decent wages and they do not generally suffer from scarcity of work. The question of un-

employment does not affect them so much as other classes. Therefore, what we have to do is to teach them how to make use of what they get and provide for their future wants.

Mr. K. Ayyappan.—I think it will be better to speak in Malayalam so that the Member for Depressed Classes will also understand.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഞങ്ങൾ അവരുടെ ഇടയിൽ ചില സമാജങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ഒരേ ചെറിയതരം നക്ഷേപപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരോരുത്തർക്കും കൊടുക്കുന്നു. അത് അവർ വീടുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ച് അവർ വേല ചെയ്യുക എന്നതിൽ വല്ലതും ഒരു തുക ലഭ്യമാകുമെന്നും ആ പെട്ടിയിൽ ഇടണമെന്നുണ്ട്. മാസംതോറുമോ, രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കൊരിക്കലോ ആ പെട്ടികൾ സമാജം സിക്രട്ടറിയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുവരണം. അവരുടെ മുമ്പിൽ വച്ചുതന്നെ പെട്ടി തുറന്ന് അതിലുള്ള സംഖ്യ എണ്ണി. ഒരോരുത്തരുടേയും ചേരിൽ അടുത്തുള്ള വല്ല പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിലും നക്ഷേപിക്കുന്നു. അതിന് അവർക്കോരോരുത്തർക്കും രസീതും കിട്ടും. അങ്ങനെ മൂന്നു നാലു മാസം കഴിയുമ്പോൾ ഒരോരുത്തർക്കും കറേജ് തുക ഒരോ ഫണ്ട് പോലെ ഉണ്ടാകും. എന്നിട്ട് ആ സംഖ്യ അവരുടെ ഓഫീസിലായി വകവെച്ച് അവരെ മെമ്പറുമാരാക്കി പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതെന്നു പറയാം. Miscellaneous (പലവക) എന്ന ഇനത്തിലെ പണത്തിൽ കൂടെ ഒക്കെ ഈ ചിലവിലേക്കാണ്. അതായത് പെട്ടികളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാൻ. ചിന്നെയും ഈ ഇനത്തിൽ വേറെയും ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതിനെല്ലാറ്റിനും കൂടിയാണ് ൪,൩൨൪ രൂപ.

പുലയർ മുതലായവർക്ക് വേണ്ടി കോളനികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ചാലക്കുടി, കുന്നംകുളം, പഴയന്നൂർ, ഞാറ്റയ്ക്കൽ എന്നിവിടങ്ങളിലായി നാലു കോളനികളാണുള്ളത്. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ നെടുരിൽ ഉള്ളാടന്മാർക്ക് ഒരു കോളനിയും, വേറെ ഒന്നോ രണ്ടോ കൂടി പുതുതായി സ്ഥാപിക്കാനും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കൊല്ലം ഈ കോളനികൾക്കായി ചിലവാക്കിയ രൂപ ൩,൧൩൯ ആണ്. അടുത്ത ആണ്ടിൽ അതിനുള്ള ചിലവ് ൮,൦൦൦ രൂപ ആകുമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

മിസ്റ്റർ. എം. കെ. രാമൻ.—ഈ കോളനികൾ നാലും പുലയർക്ക് വേണ്ടി മാത്രം ഉള്ളതാണോ?

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—ചാലക്കുടിയും ഞാറ്റയ്ക്കലും പുലയർക്ക്, കുന്നംകുളവും പഴയന്നൂരും നായാടികൾക്കും ആണ്.

ഇതേവരെ മിക്കവാറും ലോവർസെക്കണ്ടറി ക്ലാസ്സുകൾ വരെയെ ഇവരുടെ കട്ടികൾ പഠിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അവർക്ക് ചില സ്റ്റൈപ്പൻഡൻഡ്

കളും സ്കാളർഷിപ്പുകളും ഏല്പിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർ ഇപ്പോൾ ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിലും പോയിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. Fourth, Fifth ഫാറക്കളിൽ പഠിക്കുന്ന പല പുലയക്കുട്ടികളും ഇപ്പോഴുണ്ട്. അവർക്കുതന്നെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകണം, പഠിക്കണം എന്നുള്ള വിചാരവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ലോവർസെക്കണ്ടറി ക്ലാസ്സുകളിലെ പുലയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് രണ്ടു രൂപാ വീതവും, മേൽക്ലാസ്സിലെ പുലയവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മൂന്നു രൂപാ വീതവും കൊടുക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ പതിവ്. ലോവർസെക്കണ്ടറി ക്ലാസ്സിലേക്കു ചേർത്തിട്ടുള്ള നാലു രൂപ സ്റ്റൈപ്പൻഡൻസിൽ വെച്ചു രൂപാ ആൻകട്ടികൾക്കും നാലു രൂപാ പെൻഷൻകട്ടികൾക്കും ആകുന്നു.

പുലയർ വേലചെയ്തു് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടു് അവരെ കൈത്തൊഴിൽ പഠിപ്പിപ്പിക്കുന്നതു് അവർക്കു് ഉപകാരപ്രദമായൊരു കാര്യം. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും കുറെ കുട്ടികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് കൈത്തൊഴിൽ പഠിക്കുന്നതിനായി തൃശ്ശിവപേരൂർ ജി. ടി. സ്കൂളിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും അയക്കണം. അങ്ങനെ കൈത്തൊഴിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു് കൊടുക്കേണ്ട സ്റ്റൈപ്പൻഡൻസാണ് സ്പെഷ്യൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സ്റ്റൈപ്പൻഡൻസ് (Special Industrial Stipends) എന്ന ഇനത്തിൽ ചേർത്തൊരിക്കുന്നതു്. അവർക്കു് ഓരോരുത്തർക്കും ഏഴു രൂപാ വീതം കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്.

സ്കൂൾ തുറക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കുട്ടികൾക്കു് പുസ്തകം, സ്റ്റേറ്റ്, വസ്ത്രം മുതലായവ വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. കൂടാതെ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ ഭക്ഷണത്തിന്റെ വകയ്ക്കായി ഓരോ അണവീതവും കൊടുത്തുവരുന്നു. ആഴ്ചയിൽ നാലുദിവസം ശരിയായി വരുന്ന കുട്ടികൾക്കു് ഒരു ഉത്തരവുകൊടുക്കുക എന്നാണ് അതിന്റെ കണക്കു്.

മിസ്റ്റർ ഐ. ഇ. അമ്പുക്കൻ.—ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? ഒരു അണയുടെ ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നതു്?

റാവു സാഹിബു് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നതിന്നു സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ ഒരണവീതം കൊടുക്കും.

മിസ്റ്റർ ഐ. ഇ. അമ്പുക്കൻ.—ആഴ്ചയിൽ ഒരു ഉത്തരം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ ഫലം വല്ലതുമുണ്ടോ?

റാവുസാഹിബു് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—ഇതുകൊണ്ടു അങ്ങനെയൊന്നു ആയിട്ടും വലിയ ഒരുതുക ആയിപ്പോകുന്നു. ൧൦,൦൦൦-ൽ ചിലപണം രൂപയാണ് ഒരണക്കണക്കു വെച്ചിട്ടുതന്നെയും ഇതിലേയ്ക്കുള്ള ചിലവു പിന്നെ ഞാൻ മുമ്പാകെത്തുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നില പണ്ടത്തെപ്പോലെ അല്ല. അവർക്കും ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ടു ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്

ദിവസംതോറും കൊടുക്കുന്നതിനാലകരം ആഴ്ചയിൽ രെഡിൽ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടും പള്ളിക്കൂടത്തൽ പോകുന്ന കുട്ടികൾക്ക് കുറവു കാണുന്നില്ല. ചാലക്കുടിയിൽ ദിവസവും കൊടുക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടും മൂന്നും ദിവസം കൊടുക്കുന്നതിനും മടിക്കുന്നില്ല. എല്ലായിടത്തും ദിവസംതോറും കൊടുക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ അത് ഏറ്റവും വലുതായ ഒരു തുകയാകുന്നതാണ്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—ചാലക്കുടിയിൽ ദിവസവും കൊടുക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത് കോളനിയിൽ ഉള്ള സ്കൂളിൽതന്നെയാണോ? അവിടെ പുലയർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ?

റാവു സാഹബ്ബ് മിസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—കോളനി സ്കൂളിൽതന്നെയാണ്. ആ സ്കൂൾ അധ്യക്ഷതയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായുള്ളതാണെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരും പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ അധ്യക്ഷതവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കേ ഈ സൗജന്യം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർക്ക് അതല്ല.

ഇനി Lighting charges to Night Schools എന്ന ചിലവെ ൭ ൦൦ രൂപ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രാത്രികാലങ്ങളിൽ അധ്യക്ഷതയിൽ മുതിർന്നവർക്കുവേണ്ടി സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അവയുടെ അവർ പോയി പഠിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് പകൽ സ്കൂളുകളിലെ മാസ്റ്റർമാർതന്നെ. അവർക്ക് പ്രത്യേക അലവൻസു കൊടുക്കുന്നു. നൂ രൂപ മുതൽ ൯ രൂപ വരെ അലവൻസായ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രാത്രി സ്കൂളുകളിൽ അധ്യക്ഷതാപ്താവർക്കും പോയി പഠിക്കാം. ഇങ്ങനെ ഇവർക്കുവേണ്ടി പത്തു ഇരുപതു സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ൫ സർക്കാർ പകൽ സ്കൂളുകളും വാടാഭാഗസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും വേർതിരിച്ച് ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എളുക്കുന്നപ്പുഴ, ഞാറക്കൽ, ചാലക്കുടി, വെള്ളക്കൊളങ്ങര, കരയാർകുട്ടി എന്നിങ്ങനെ ൫ സ്കൂളുകളാണവ. ഈ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നത് അധികവും അവരുടെ കുട്ടികളാണ്. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം നടത്തുന്നതാണവ. അതുകൊണ്ടാണ് വേർതിരിച്ച ഈ വകുപ്പിൽ പെടുത്തുന്നത്. ഈ സ്കൂളുകളുടെ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് (Establishment) വകുപ്പ് എല്ലാംകൂടി ൪,൮൩൩ രൂപ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ അവരുടെ ചേക്കായ സ്വകാര്യനിലയിൽ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾക്ക് രണ്ടുവർഷത്തിലുള്ള ഗ്രാൻഡായി (സഹായധനം) (ശമ്പളഗ്രാൻഡും സാധാരണഗ്രാൻഡും) ൧൪,൦൦൦ രൂപ കൊടുക്കണം അത്തരം ഏകദേശം ൩൦ സ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. ഇതെല്ലാം അധ്യക്ഷതയുടെ പ്രത്യേക ഗുണത്തിനായി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നവയാണ്. വരുന്നകൊല്ലത്തിൽ ഇത്തരം പത്തു ഇരുപതു സ്കൂളുകൾകൂടി ഇവർക്കായി തുറക്കാമെന്നു വാചാരിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ എ. ഇ. അനൂക്കൻ.—ഈ പ്രത്യേക എയിഡഡ്

സ്കൂളുകൾക്ക് സഹായധനം കൊടുക്കുന്നത് മറ്റു ഗ്രാൻഡ് സ്കൂളുകൾ ഉള്ളപ്പോലെ തന്നെയാണോ?

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി—അത്രയേളുള്ള പക്ഷേ നാം കട്ടികൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഗ്രാൻഡ് മുഴുവനും കൊടുക്കുകയില്ല എന്നുള്ള നിയമത്തിൽ ഈ സ്കൂളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ കരൾ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യാറുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ എ. ഇ. അമ്പുക്കൻ.—ഈ പ്രത്യേക സ്കൂളുകളിൽ മറ്റു കട്ടികൾക്കും പോകാമോ?

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി...—വിരോധമില്ല.

ഡാക്ടർ എ. ജി. മേനോൻ.—ഇങ്ങനെ വ്യവരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഓരോ (cut motion) ഉപക്ഷേപം വരുമ്പോൾ അപ്പപ്പോഴായി പറയുന്നതാണ് നല്ലത്.

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—എന്നാൽ അങ്ങനെ ആവാം ആകെ അധഃകൃതസംരക്ഷക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്കായി 6,600 രൂപാ അനുവദിക്കണമെന്ന ഞാൻ സഭയോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഇനി ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി വ്യവസ്ഥ വല്ലതും അറിയണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചോദ്യം ചോദിക്കാം.

Motion No. 1.

Establishment.

Mr. P. C. Chanchan.—*To reduce the allotment of Rs. 15,942 for 'General, Economic and social' by Re. 1.*

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—സർ, മലംപ്രഭുക്കളിൽ താമസിക്കുന്ന പുലയർ, പറയർ മുതലായ അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർ സാധാരണയായി കൊട്ടനെയ്താണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്. അവർ മലകളിൽ നിന്നും കൊട്ട നെയ്ത്തിനു ആവശ്യമുള്ള മുള, ഇരറ മുതലായവ വെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് ഒരു നികുതി കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് കേൾവി. അങ്ങനെ ഒരു നികുതി അവരിൽനിന്നും ഈടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. സാധുക്കൾ വല്ലതും വേല ചെയ്ത് കാലക്ഷേപം ചെയ്യാമെന്നു വെക്കുമ്പോൾ അതിന് ഒരു തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുന്ന മാതിരി ഇത്തരം നികുതികൾ ആ സാധുക്കളിൽ ചുമത്തുന്നത് അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെ തടയുന്നതുപോലെയാണ്. ഏതായാലും അധഃകൃത വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ നന്നാക്കണമെന്ന് ഗവർണ്മെണ്ടു ദയവായി ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെപ്പോലും തടയുന്ന ഈ വക നിയമങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ സാധുക്കളുടെമേൽ കരളുകൂടി ദയവു കാണിച്ച് അത് റദ്ദാക്കിത്തരണമെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇവരുടെ ഇടയിൽ വിഭാഗം പരത്തുന്നതിനും അവർക്കു അതിൽ ഉത്സാഹം വരുത്തുന്നതിനുമായി ഗവർണ്മെണ്ട്, പുസ്തകം

സ്റ്റേറ്റർ മുതലായവ കൊടുത്തു സഹായിക്കുന്നതോടുകൂടി മുണ്ടുകൂടും കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലായിടത്തും അത് ശരിയായ കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സാരയംതന്നെ.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—എല്ലായിടത്തും ഒരുപോലെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—അവരിടത്തെ ദയവുണ്ടായി എല്ലായിടത്തും എല്ലാവർക്കും കൊടുക്കണമെന്ന് ഉത്തരവ് അയച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കു അറിയാം. എന്നാൽ അവർക്കു എല്ലാക്കുന്ന കീഴ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തെറ്റുകൊണ്ടോ എന്തോ എല്ലായിടത്തും ഒരുപോലെ എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നില്ല. ചിലേടത്തു് എണ്ണം കുറയുന്നു. കൊടുക്കുന്നതുതന്നെ കുട്ടികൾക്കു ഉപയോഗിക്കാതെ നീളമില്ലാത്തതാണ്. നീളം തികഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ഉപയോഗവും ഉണ്ടാകയില്ല. മിക്കവാറും ചെറുതായിരിക്കും.

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—ഓരോ കുട്ടികൾക്കും മുണ്ടുവകക്ക് ഓരോ രൂപാ വീതമാണ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. കഴിയുന്നിടത്തോളം മൂന്നോ നാലോ വീതം മുണ്ടുകൾ കൊടുക്കണമെന്നും ഏല്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഡാക്ടർ എ. ജി. മേനോൻ.—മുണ്ടിന് നീളം പോരെന്നാണ് പറയുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—ചില കുട്ടികൾക്ക് രണ്ടു കിട്ടുന്നുള്ളു. അതു തന്നെയും ചിലപ്പോൾ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും. മുളവുകാട്, ഓച്ചുതുരുത്ത് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞാൻ പോയി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരിടങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് രണ്ടിലധികം മുണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—എണ്ണം വിലയേയും തരത്തേയും അനുസരിച്ചിരിക്കും. ചിലേടത്തു വില കൂട്ടി കൊടുക്കണം, മറ്റു ചിലേടത്തു ദുരദൃഷ്ടമായി കൊണ്ടുവരണം.

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—എനിക്ക് അനുഭവമുള്ളതു് ബോധിപ്പിക്കുകയാണ്. രണ്ടു മുണ്ടു കൊടുക്കുന്നുള്ളു എങ്കിലും അതു പോലും ചെറുതായിട്ടാണു കാണുന്നത്. മുളവുകാട് സ്കൂളിലെ കാര്യം എനിക്കു നല്ല അനുഭവമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—മുണ്ടുകൾ എല്ലാം ഒന്നിച്ചു് ഒരേ സമയത്താണോ കൊടുക്കുന്നത്?

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—സാധാരണയായി കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമായാട്ടാണു് കൊടുക്കുക പതിവു്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—അധികൃതഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് വിജ്ഞാപനം സമർപ്പിച്ച് പണം, ഇതേവരെ വി

ദ്വാഭാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നാനും നടത്താവുന്ന ചില സ്കൂളുകളെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി അവർക്കും കൂടി ഡായിട്ടാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. മറ്റുള്ള കുട്ടികൾക്കായിട്ടുള്ള നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈ സ്കൂളുകളെ ഇപ്പോൾ അധഃകൃതക്കായി പ്രത്യേക ഒരു വകുപ്പ് ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ആ വകുപ്പിൽ പെടുത്തി അധഃകൃതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വലിയ ഒരു തുക ചിലവാക്കുന്നുണ്ട് എന്നു കാണിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിച്ചത് വളരെ കഷ്ടമായിപ്പോയെന്നു വ്യസനത്തോടുകൂടി അറിയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആവക സ്കൂളുകൾ ഇതേവരെ നടന്നുവന്നതുപോലെ ഇതിൽ ചേർക്കാതെ വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ തന്നെ ചേർക്കേണ്ടതായിരുന്ന എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ൧൪,൦൦൦ രൂപയും അധഃകൃതർക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള സ്കൂളുകൾക്കു ചിലവാക്കുന്നതാണോ?

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—അധഃകൃതക്കായി മാത്രം ഉള്ള സ്കൂളുകൾക്കാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. മാഞ്ചൻ.—ധനസ്ഥിതിയിൽ അധഃകൃതരെ ഉയർത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന പല നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നു വീടുതോറും നക്ഷേപപ്പെട്ടിരിക്കുവെച്ചു അതിൽ വല്ലതും ഇടുവച്ചു അത് ഒരു ഫണ്ടായീ ശേഖരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡയറക്ടർ അവർകൾ പറയുകയുണ്ടായി. അതിലേക്ക് ചേർത്തിരിക്കുന്ന ൧൪,൦൦൦-ൽ ചില്ലാനം രൂപാ വേറെ ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കു കൂടിയും ആണെന്നു അവിടന്നു പറഞ്ഞു. പുലയർ ഏകദേശം നാലായിരത്തോളം വീടുകൾ തന്നെയുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ രൂപാ മതിയാകുന്ന കാര്യം സംശയംതന്നെ. ൧൪,൦൦൦ പെട്ടികൾ തന്നെ പണിതുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാം ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് സാധിച്ചെന്നു വരികയില്ല.

അധഃകൃതരുടെ ഇടയിൽ പരസ്പരസഹായ സംഘങ്ങൾ നടത്തുവാൻ വലിയ പ്രയാസം ഉണ്ട്. അവർക്കു അതിൽ പരിചയമില്ല. നടത്താൻ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ അപേക്ഷിച്ചാൽ റജിസ്റ്റർ ചെയ്യിക്കുവാനും വളരെ തൈരുക്കമായിരിക്കുന്നു.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—പത്തു സംഘങ്ങൾ റജിസ്റ്റർ ചെയ്യിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. സി. മാഞ്ചൻ.—റജിസ്റ്റർ ചെയ്യിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ജോലി ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിവ്.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—അഞ്ചോ സഘങ്ങൾ ശരിയായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖവുകാട്ടുന്നത് റജിസ്റ്റർ ചെയ്തു ജോലി ശരിയായി നടത്തുന്നില്ലേ?

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—അതേ. ഞാൻ അതിന്റെ സിക്രട്ടറിയും ആണ്.

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—ഞാൻ താമസിക്കുന്നതിനടുത്തു് മൂന്നു നാലു സംഘങ്ങൾ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്?

713 ഡാക്ടർ എ. ജി. മേനോൻ.—തൃശ്ശിവപേരൂരാണ്?

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—അതെ, തൃശ്ശിവപേരൂർ അറണാട്ടുകരയാണ്. അവയൊക്കെ ഇത്തരം ഭണ്ഡാരപ്പെട്ടികൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ മിക്കപ്പോഴും അവരുടെ വീടുകളിൽ പോയി പെട്ടികളെപ്പറ്റിയും വല്ലതും അതിൽ ഇടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ചോദിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെ ചോദിച്ചതിൽ ഒരിക്കൽ ഒരാൾക്കു് പെട്ടി കിട്ടിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. “അതെന്താ നിങ്ങൾ പെട്ടി വാങ്ങാത്തതു്, സർക്കാരിൽനിന്നും പെട്ടി വെറുതെ കൊടുക്കുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അതെ തമ്പ്രാണെ അതിൽ ഒരു കാര്യമുണ്ടു്, സർക്കാരിൽനിന്നും തമ്പ്രാക്കന്മാർ പെട്ടിയും കൊണ്ടു് വരാറുണ്ടു്. ആ പെട്ടിവാങ്ങിവെച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പോരാ. കാരണം ഇടണം, അല്ലെങ്കിൽ കറേദിവസം കഴിഞ്ഞു് ആ തമ്പ്രാക്കന്മാർ വരും, എന്താണു് അതിനകത്തൊന്നും ഇടാത്തതെന്നു ചോദിക്കും, അതുകൊണ്ടു് ആ വലിയമതിനൊന്നും കഴിയുകയില്ല തമ്പ്രാണെ” എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ മറുപടി.

മിസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.— കൊച്ചി രാജ്യത്തുള്ള പരസ്പര സഹായ സംഘങ്ങൾ എല്ലാം ഇപ്പോൾ പണക്കാരുടെ കയ്യിലാണ്. ഇതു് ഏല്പിച്ചതിനാലാണു് സാധുക്കൾക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടു് അക്കാലത്തു് അവർക്കു് സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ അറിവും ഉണ്ടായില്ല. ഒരു അധികൃത സംരക്ഷകനേയും മറ്റും നിയമിച്ചതിൽ പാന്നിടാണു് അവർക്കു് ഇതിൽ കറേജ് എങ്കിലും ബോധം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയതു്. ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഭയവുണ്ടായി ഇത്രത്തോളം എത്തി. വല്ല പരസ്പര സഹായ സംഘവും റജിസ്ട്രർ ചെയ്തുകിട്ടുന്നതിന്നു് അപേക്ഷിച്ചാൽ സ്റ്റാഫ് ഇല്ലെന്നാണു് തവമെണ്ടു് പറയുന്ന സമാധാനം. ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർ ആണു് ഇപ്പോൾ ഉള്ളതു്. അദ്ദേഹം രണ്ട് സംഘങ്ങൾ കൊച്ചി രാജ്യത്തൊട്ടാകെ നടന്നു് നടത്തിവരുന്നു. പത്തുപത്തു സംഘങ്ങൾ ഇക്കൊല്ലം റജിസ്ട്രർ ചെയ്തുകിട്ടേണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം ഒരാളെക്കൊണ്ടു് സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാധിക്കണമെന്നുവെച്ചാൽ തന്നെയും ഒന്നും ശരിയായി നടക്കാതെ പോകും. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രത്യേകം ഇൻസ്പെക്ടറെ നിയമിച്ചതന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു് തായ്തായി ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—അതിനായി പ്രത്യേകം ഒരു അധികൃത ഉപസംരക്ഷകനെ (Assistant Protector) നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ വേല അധികം ചെയ്യുന്നതു് അദ്ദേഹമു

ല്ല. എന്റെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ആളുകളാണ്. അധഃകൃതർക്കായി സംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതും നടത്തുന്നതും സ്റ്റർമാസ്റ്റർമാരാണ്. അവർതന്നെയാണ് അധികം സംഘത്തിന്റേയും സിക്രട്ടറിമാരും. അവർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉപദേശങ്ങളും കൊടുത്തുവരുന്നു. രാത്രി സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നവർക്ക് ഇതിന്റെ ഗതിയായ ഒരു സപ്ലൈ മെന്റിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതാണ് മാസ്റ്റർമാർ നല്ലവണ്ണം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

മാസ്റ്റർ പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—അത് ഞങ്ങൾക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അധഃകൃതസംരക്ഷകനായി വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനെ വെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരുവിധമെങ്കിലും രക്ഷയുള്ളൂ. സ്റ്റർമാസ്റ്റർമാർ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻ അവർക്കു ഞങ്ങൾക്കുചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ഉപകാരമാണത്. വേറെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽനിന്നും ആരെയെങ്കിലും അധഃകൃതരക്ഷകനായി വയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ഇത്രത്തോളം സഹായങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുവാനാവില്ല. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വലിയ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

മേലാലൈങ്കലും ഈ പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് കരകൂടി പണം അനുവദിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകേണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചും കൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മാസ്റ്റർ. എം. കെ. രാമൻ.—കൊട്ടനെയ്ത്തിനായി മലകളിൽ നിന്നും മുള, ഈറ്റ മുതലായ സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് ഈ കൂട്ടരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും വല്ലതും വാങ്ങാറുണ്ടോ?

റാവു സാഹിബ് മാസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—അവർ ഏതൊരു പറഞ്ഞത് മുളയും മറ്റും കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഫീസ് വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കൺസർവേറർക്ക് എഴുതുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് മറുപടി കിട്ടിയിട്ടില്ല.

മാസ്റ്റർ. കെ. രാമുണ്ണിമേനോൻ.—അവരുടെ പക്കൽ നിന്നും ഒന്നും വാങ്ങാറില്ല.

മാസ്റ്റർ. എ. ബി. സേലം.—ഗവണ്മെണ്ടു വാങ്ങാറില്ല. ഗവണ്മെണ്ടു ആളുകൾ വാങ്ങുന്നുണ്ടായിരിക്കും.

മാസ്റ്റർ. പി. സി. ചാഞ്ചൻ.—ഇതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു ഒന്നുകൂടി പറയാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മലകളിൽ ചിലേടത്തു മാടങ്ങൾ കെട്ടി താമസിക്കാറുണ്ട്. മലവക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെന്നു ദയവുകൂടാതെ ആ മാടങ്ങൾ പൊളിച്ചുകളയുന്നതായി അറിയുന്നു. ആ പാവപ്പെട്ടവർ, നാട്ടിൽ താമസിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ വല്ലകാടുകളിലെങ്കിലും ചെന്നുകിടക്കാമെന്നു കരുതിയാൽ അതിനു പോലും അനുവദിക്കുന്നില്ലാ എന്നു വളരെ സങ്കടത്തോടുകൂടി ബോധിപ്പിക്കുന്നു. മാടങ്ങൾ പൊളിച്ചുകളയാതെ ആ സ്ഥലങ്ങൾ കറേജ അവർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു വലിയ അനുഗ്രഹമാ

275- യിരിക്കും. അങ്ങിനെ പൊളിച്ചുകളയുന്ന മാടങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരോടു് അതന്നെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ 'കാടത്തമ്പ്രാക്കന്മാർ' വന്നു പൊളിച്ചുകളയുന്നു എന്നാണു അവർ പറയുന്നതു. അങ്ങിനെ അവർ പറയുന്നതിൽ രണ്ടു അർത്ഥമുണ്ടു. ഒന്നു മലവകുളഭ്യോതസ്ഥന്മാരെന്നും മറ്റൊന്നു കാടുപോലെ കുറത്ത മനസ്സുള്ളവരെന്നും (*hear, hear*) തവമെണ്ടു ഒരു ഭാഗത്തു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. മറ്റൊരു ഭാഗത്തു കീഴുളഭ്യോതസ്ഥന്മാർ അധഃകൃതരെ നശിപ്പിക്കാനും നോക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം തവമുണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിയുമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

(*The motion was, with leave, withdrawn.*)

Motion No. 2.

Mr. C. J. Mathew.—*To reduce the allotment of Rs. 15,942 for 'Establishment' by Re. 1.*

President.—Motion No. 2, Mr. C. J. Mathew.

Mr. C. J. Mathew.—Sir, the object of my motion is to call upon the Government to assign more of *Poramboke* lands to the members of the depressed classes. Of course I am convinced that our present Protector is trying his level best, in his limited time, to do all that he can to remove their distress. But lately I come to understand that in Vadakkancheri about 500 acres of *Poramboke* lands were assigned to one of the most influential, one of the richest families in the Cochin State. Now I ask the Government whether it is that family that needed such assignment or whether the members of the depressed classes. The Hon'ble Secretary was telling us the other day that he has no information on the matter. I can tell him for his information that as a matter of fact over 500 acres of land have been lately assigned to one of the richest families of this State. I dare say this is the gravest injustice that could possibly be done seeing that most of our depressed classes are without home to live in or land to cultivate. Is it not likely that the possession of a bit of land and the cultivation of the same would gradually bring him up into a real citizen of the State? Suppose these 500 acres have been distributed to 2000 or 3000 families of these people, I am sure it would have been a boon and a salvation! It would have solved their economical problem and relieved their distress and their poverty. Instead of assigning them scanty bits of land near the forest areas, hilly, rocky and unfit for cultivation, I would call upon their Protector to exert to get assigned in their name as many acres of good and fertile land as possible for their possession and cultivation.

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—I may assure the Member that we have already started work of that kind. Proposals are already before Government for the assignment of 150 acres

of land. That is, so far as our Department is concerned, work has been done, and the report is now with Government. Of course the Revenue Department has also got to deal with us, and these things will take a certain amount of time. As it is, we have already assigned, I think, about 10 or 12 acres in 2 or 3 places. But I should like to remind the Member that after all, mere assignment of lands is no salvation. When you give a man property, you have got to see that he is able to keep it in his possession. Often these helpless people, when you assign lands to them, they straight-away go and dispose it off. For instance, we had an experience of that kind some time ago. As I told you, we have a Nayadi Colony at Pazhayannur; we are trying to teach them settled habits of life. We gave them a large compound and put up huts there—they are wandering tribes—and we wanted them to cultivate the compound and for that purpose we gave them a pair of bullocks. A few weeks afterwards the bullocks had disappeared. So that, when we assign land we assign it not in the name of an individual, but we first start a Co-operative Society and then assign it in the name of the Co-operative Society. And wherever possible, what we would like to do is not to make it a mere matter of charity or to make these people think that they are mere dependants on the charity of Government or of other people. We assign land and fix a rate, and if possible realise a portion of it from them in long-term instalments. That is to be paid by the Co-operative Society. The other portion is given as free gift by Government.

Mr. M. K. Raman.—What is the extent that has already been assigned?

Rao Sahib Mr. C. Matthai.—About 10 or 12 acres this year and proposals for 150 acres are before Government.

Mr. C. Barton Wright.—For how many people?

മിസ്റ്റർ. എം. കെ. രാമൻ.—സർ, ഈ നാട്ടിൽ ആകപ്പാടെ ൩൦,൦൦൦ ത്തിൽ അധികം അധഃകൃതരുണ്ടെന്നു കണക്കുനോക്കിയാൽ കാണമെന്നു പറയുന്നു. സൂക്ഷം അറിയാൻ പാടില്ല.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—അതിൽ കൂടുന്നതല്ലാതെ കറയുകയല്ല.

മിസ്റ്റർ. എം. കെ. രാമൻ.—ഇത്ര അധികം അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട സാധുക്കൾക്കെല്ലാവർക്കും കൂടി ൧൫൦ ഏക്കർ സ്ഥലം പതച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വിചാരമെന്നു ഒരു വലിയ കാര്യം പോലെ തവമെണ്ടു ഈ സഭയിൽ പറഞ്ഞു. ൧൫൦ എക്കറായെന്നതു വലിയ ഒരു സംഖ്യ അല്ല. ൧൫൦ ഏക്കർ അല്ല ൧൫൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലമാണ് പതച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തവമെണ്ടു കരുതിയി

തരികും. ഏതെങ്കിലും പാർലമെന്ററി അധ്യക്ഷതയെ സംബന്ധിച്ചതോ
 മറ്റോ ഒരു വലിയ സംഖ്യ ആണെന്നു ആരും വിചാരിക്കുകയി
 വന്നു. കറച്ചുവസ്ത്രം മുമ്പു തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ ഒരു വലിയ
 ജന്മിക്ക് നൂറു എക്കർ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നു കേൾ
 വ. ഉള്ളതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. പതിച്ചുകൊടുത്തുകഴി
 ഞ്ഞാൽ ഇല്ലയൊ എന്നു എന്നിങ്ങനെ വ്യക്തികൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ
 ആ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ചാലക്കുടി
 മെമ്പർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിനിടയ്ക്കു പറഞ്ഞു അറിയു
 ന്നു.

മിസ്റ്റർ. എ. കെ. വെങ്കുട്ടൻ.—എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിട
 തോളം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഇന്നു വാ
 സ്തവം അറിയുവാൻ വന്നു മെമ്പർ ഇല്ല. അദ്ദേഹം നാളെ വരും,
 ചോദിച്ചു പറയാം.

മിസ്റ്റർ. എം. കെ. രാമൻ.—വേറെ രാജ്യം കൊടുത്തതിൽ
 അസൂയകൊണ്ടല്ല ഞാൻ പറയുന്നത് എന്ന് പ്രത്യേകം മനസ്സിലാ
 കണം. അറുപതിനായിരമൊ, എഴുപതിനായിരമൊ ആളുകൾ
 ഈ രാജ്യത്തിൽ താമസിക്കുവാനൊ, ഉപജീവിക്കുവാനൊ, വേല
 ചെയ്യുവാനൊ സ്ഥലം ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവർക്ക്
 കൊടുക്കാതെ ഭൂമി ഉള്ളവർക്ക് തന്നെ പിന്നെയും കൊടുക്കുന്നത്
 മഹാ കഷ്ടമാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. വലിയവരെപ്പോലെ
 ഇവർക്ക് സ്ഥലം വിലപോലും കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുക
 യില്ല.

മിസ്റ്റർ എ. കെ. വെങ്കുട്ടൻ.—വില വേണമെന്നു ആരും പ
 രയുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—അവരുടെ ഇടയിൽ പരസ്പരസ
 ഹായ സംഘർഷം അധികമായി സ്ഥാപിച്ചു അതുവഴി ഇടയ്ക്കിട
 യ്ക്ക് കറേജ് കറേജ് പതിച്ചുകൊടുക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന
 തുകൊണ്ട് അധ്യക്ഷൻ വലിയ ഗുണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെ
 ന്റ് വിചാരിക്കുകയും വേണ്ടാ. അവരെക്കാൾ അധികം ഗുണം ഗ
 വണ്മെന്റിന് തന്നെയാണ്. തരിശായി കിടക്കുന്ന ഭൂമികൾ ന
 ന്നാലുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് സാമ്പത്തികമായും സാമ്പാർദ്ദി
 കമായും ഉൽക്കഷ്ഠം ഉണ്ടാകും. അവരുടെ ഉൽക്കഷ്ഠം നമ്മുടെ
 രാജ്യത്തിന്റെ ഉൽക്കഷ്ഠമാണ്. അധ്യക്ഷതയെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട
 നവർ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലാകുന്നു. അവർ നല്ലതുപോലെ
 കാലവും തരവും നോക്കി ശരിയായി പ്രയത്നിച്ചു വേല ചെയ്തി
 ല്ലെങ്കിൽ മാനവും ബഹുമാനവും അന്തസ്സം കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കു
 ന്ന നമുക്കൊക്കെ ഉണ്ടാകട്ടെ അവർക്ക് പോലും സാധിക്കുകയില്ല.
 നമുക്ക് ചോദ്യം ഉണ്ണുന്നതിനു വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു ത
 രുന്ന ആ സാധുക്കൾക്ക് അവരുടെതാണെന്നുള്ള ബോധം വരത്ത

കുവണ്ണും ശാശ്വതമായി കരെ ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്താൽ ഇന്നുവെ രുതെ കിടക്കുന്ന ഭൂമി നന്നാകും; ഗവണ്മെന്റ് നന്നാകും; രാജ്യം നന്നാകും; ജനങ്ങൾ നന്നാകും. അതുകൊണ്ട് പുതുവൽ ഭൂമികൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം അധഃകൃതർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണം. ഭൂമി ഉള്ളവർക്ക് തന്നെ പിന്നെയും പതിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്ന നയം ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിക്കണം. ഭൂമി ഇല്ലാത്ത പാവങ്ങൾക്കെ ഇന്നിമേലിൽ പുതുവൽ ഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്ന ഭ്രാന്തമായ ഒരു നയം വെച്ചുകൊണ്ട് പതിച്ചുനടത്തണം. ഇപ്പോൾ പതിച്ചുകൊടുത്തതായി അറിയുന്ന നൂറോളം ഏക്കറിനെ പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ അതു വേണ്ടതു പോലെ അന്വേഷിച്ചു വഴിയേ ഇവടെ പ്രസ്താപിച്ചുകൊള്ളാം.

Mr. C. J. Mathew.—On the assurance given by the Government I withdraw.

(The motion was, with leave, withdrawn.)

Motion No. 3.

Mr. I. E. Ambooken.—*To reduce the allotment of Rs. 14,000 for 'Grants-in-aid to schools specially intended for Depressed Classes' by Re. 1.*

Mr. I. E. Ambooken.—I don't move the motion.

(Hence it was considered withdrawn.)

Motion No. 4.

Mr. K Ayyappan.—*To reduce the total allotment of Rs. 55,500 under "Demand No. XXXI" by Re. 1.*

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, അധഃകൃതരെന്ന് പറയുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുവരുന്ന പ്രയത്നങ്ങളേയും പ്രോത്സാഹനങ്ങളേയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുവാൻ പണം ഉണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ സ്തുത്യർഹമായതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉത്തമമായി ചെയ്യണമെന്നേ ആ കാഴ്ചത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

ഞാൻ ഇപ്പോൾ പറയാൻ പോകുന്നത് വേറൊരു വഴിക്കൂടി ഗവണ്മെന്റ് അവർക്ക് ചിലസഹായങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്. അധഃകൃതരെന്ന് പറയുന്ന ജനങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള പ്രമേയം കൊച്ചി രാജ്യത്തു മാത്രമല്ലാ ഇൻഡ്യാനാജാമൊട്ടുക്കുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ്. ഈ സഭയിൽ മറ്റും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്തപ്പോൾ കണ്ടതു പോലെയുള്ള ഒരു ശ്രദ്ധ സഭക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കാണാത്തതിൽ ഞാൻ വളരെ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. ഇതു, നാം സ്വയംഭരണത്തിനും ഡെമോക്രസിക്കും പ്രാപ്തം അവകാശികളും ആയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന്നു ഒന്നാംതരം ലക്ഷ്യമാണ്. ഈ സമുദായങ്ങളെ

ഉദ്ധരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇന്ന് ആരും വിരോധം പറയുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ആകാലമൊക്കെ കഴിഞ്ഞുപോയി. എങ്കിലും വേണ്ടിത്തോളം ശ്രദ്ധപ്പെടുക്കുന്നില്ലെന്നാണ് പറയാനുള്ളത്.

സർ, അധികൃതരെന്ന പേരുതന്നെ ഗവണ്മെന്റ് എടുത്തുകൊള്ളാം. ഇത് ഞാൻ ഒരു പുതിയ സംഗതിയായിട്ടു പറയുന്നതല്ല. മദ്രാസിൽ ഇവർക്ക് ഒരു പുതിയ പേരുകണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധികൃതരെന്ന പേരു അവർക്കുതന്നെ ഒരു താഴ്മ സ്വയം തോന്നിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പേരുകൾക്കും ഒരുതരം മെമ്പർമാർക്കിടയിലുണ്ട്. നല്ല പേരുകൊടുത്താൽ നന്നാകുവാനും, ചീത്തപേരുകൊടുത്താൽ ചീത്തയാകുവാനും ഇടയുണ്ട്. മനസ്സിനെ ഉയർത്തുവാനും താഴ്ത്തുവാനും പേരുകൾക്ക് വലുതായ ശക്തികാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധികൃതരെന്ന പേരുകളെത്തിട്ടു വേറെ എന്തെങ്കിലും നല്ല പേരുകൊടുക്കുവാൻ നോക്കണം. മദ്രാസിൽ അവർക്ക് ആദിദ്രാവിഡർ എന്ന പേരാണ് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ആന്ത്രദേശത്തു അവരെ ആദിദ്രാവിഡർ എന്നു പറയുന്നു.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ഇന്നും Depressed Classes എന്നുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—രാജ്യത്തെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അതിനാൽ ഇവിടെയും ഇപ്പോഴത്തെ പേരുമാറ്റം ആദികേരളീയരെന്നോ മറ്റോ ആക്കിയാൽ കൊള്ളാം.

അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന സഹായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സംഗതികൂടി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ അധികൃതോധാരണ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പാഠങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനുവേണ്ടി ഏർപ്പാടുചെയ്യുന്നത് നന്നായരികും. പത്തുപ്രമാണങ്ങളിലും പഞ്ചശാലങ്ങളിലും കക്കരുത്, കൊല്ലത്തു, കളവുപായരുത് എന്നൊക്കെ ഉള്ളതുപോലെ, “അധികൃതരെ ഉപദ്രവിക്കരുത്,” എന്നൊരു പ്രമാണംകൂടെ ചേർക്കേണ്ടതായിരിയ്ക്കണം ഇവിടെയും ഇൻഡിക്ട്രക്കും ഉള്ള സ്ഥിതി. പുസ്തകങ്ങളിൽ അധികൃതോധാരണ വിഷയങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതിന് ആരെങ്കിലും വിരോധം പറയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഭാഗ്യവശാൽ ആ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. ഈ കാര്യംകൂടെ അവർക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഒരു പ്രത്യേകമായ അലോചിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കൊണ്ടും അവർക്ക് വലുതായ ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അവരിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങളിലൊന്നും വയ്ക്കേണ്ട. ശിപായികളായി അവരിൽ വളരെപേർ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇതെല്ലാം അധികൃതർ നന്നാകുവാൻവേണ്ടി മാത്രമല്ല

പറയുന്നത്. അവർ നന്നാകുന്നതോടുകൂടി നാമെല്ലാവരും നന്നാകുന്നു. അധഃകൃതർ എന്നൊരു വർഗ്ഗക്കാർ ഇവിടെ കിടക്കുന്നതു അവരുടെ കുറ്റംകൊണ്ടല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. അവർക്കു ശക്തി ഇല്ലാത്ത ഒരു കുറ്റംമാത്രമേയുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവരുടെ ശക്തികൊണ്ടും അന്ധവിശ്വാസംകൊണ്ടും അനാചാരപ്രതിപത്തിയാലും അല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവുമില്ലാത്തതല്ല അധഃകൃതരെന്ന ഒരു സാധുവർഗ്ഗത്തെ നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

പുതുവൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞത് ഏകദേശം ൧൦൦ ഏക്കർ അവയ്ക്കായി പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. അത് ഒട്ടും പോരാത്തതാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവർക്കു കുറെ അധികം ഏക്കർ പതിച്ചുകൊടുത്തില്ല? പരസ്പരസഹായസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് അതുവഴി അവരുടെ സ്വാശ്രയശക്തികൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്ക വ്യവസ്ഥകളോടുകൂടി അവർക്കു ഭൂമിപതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നതു നല്ലതു തന്നെ. ഭൂമി അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും പോകാതിരിക്കുവാൻ ഒരു നിശ്ചിതകാലംവരെ അനൗധീനപ്പെടുത്താതിരിക്കത്തക്ക ഒരു നിയമം കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. (*Hear, hear.*) തലപ്പുള്ളി താലൂക്കിൽ ൫൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് വീടും പറമ്പും ഇല്ലാത്ത ആൾക്കാണ്! (ചിരി). പാവങ്ങൾക്കു പത്തോ പത്തുണ്ടോ സെൻറർ സ്ഥലം മാത്രം. ഉള്ളവർക്കുതന്നെ പാണയും കൊടുക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവർക്കു എത്ര സെൻറർ വീതം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിദ്യാഭ്യാസമെംബർ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—ഇരുപതു സെൻറർ വീതം.

മിസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—വലിയ കഷ്ടം! ഒരാളിനു വീടു വെച്ചു താമസിക്കുന്നതിനു ഒരേക്കർ സ്ഥലമെങ്കിലും വേണ്ടേ? കൊടുക്കുന്നവർക്കു എങ്കിലും ശരിയായി കൊടുക്കുക. നല്ലനിലയിൽ വൃത്തിയായും മറ്റും താമസിക്കുവാനുള്ള വാസന അവരിൽ ഉണ്ടാക്കുക. അവർക്കു ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുത്തതായാ പറയാൻ വേണ്ടി മാത്രം ചെയ്യാൽ പോരാ.

പ്രസിഡൻഷ്.—സമയം കഴിഞ്ഞു.

റാവു സാഹിബ് മിസ്റ്റർ. സി. മത്തായി.—അധഃകൃതർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഞാനും യോജിക്കുന്നു. എന്റെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ അവർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിൽ ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയും സന്തോഷവും ഉള്ളവനാണ്. എന്റെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ തന്നെ അവരെ ശമ്പളമുറപ്പാക്കുകയും മാസപ്പടി മാറാകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകന്മാരാക്കുവാൻ വേണ്ട പരീക്ഷായോഗ്യത ഉള്ളവരില്ലാത്തതിനാൽ തല്ക്കാ

ലം സാധിക്കുകയല്ല. ഇപ്പോൾ അവരിൽ തന്നെ ചിലർ ഹൈ സ്കൂളുകളിലെ ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പാസ്സാകുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അവർക്ക് ജോലികൊടുക്കാം. ഒന്നുതടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് എല്ലാം സാധിച്ചുവെന്നുവരികയില്ലല്ലോ. ഇപ്പോൾ തൃശ്ശിവപേരൂർ ഇൻറസ്ട്രിയൽ സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുപാസ്സായിട്ടുള്ള ഒരു പുലയനെ ഒരു ഗ്രാമ ഇൻറസ്ട്രിയൽ സ്കൂളിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില സ്കൂളുകളിൽ മാസപ്പടി ഉദ്യോഗവും അവർ നോക്കിവരുന്നു. (Assistant Protector) അധ്യക്ഷതോപദേഷകന്റെ തീപായി ഒരു പുലയനാണ്. ഈയിടെയായി കണ്ടറോളർ ആഫീസിൽ തോട്ടക്കാരനായും ഒരു പുലയനെ വെയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അയാളെ തോട്ടക്കാരനാക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവിടത്തെ തോട്ടം വളരെ നന്നാവുകയും ഭംഗിയായും ക്രമമായും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതൊക്കെ അയാൾ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർക്ക് യോഗാതയില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരെ പിടിച്ചുവെച്ചാൽ അവർക്ക് ഭോഷം; മറുവളർക്ക് ഭോഷമുണ്ടാകും. അതിനാൽ യോഗാതകളാൽ ഉടനെ ജോലി കൊടുക്കുന്നതാണ്.

അവർക്ക് സ്ഥലം പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് കുറഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നും ൫,൦൦൦ ഏക്കർ പതിച്ചുകൊടുക്കരുതോ എന്നും ഒരു മെമ്പർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ തൊഴിൽ ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് തൊഴിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കു അടുത്തു വേണം അവർക്ക് സ്ഥലം കൊടുക്കുവാൻ. അല്ലാതെ വല്ല കാട്ടിലും കൊണ്ടുപോയി സ്ഥലം കൊടുത്താൽ ഒന്നാമത് അവർ അവടെ പോവുകയില്ല. രണ്ടാമതു ജോലി ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടും. ചാലക്കുടിയിൽ തന്നെ അങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്താൽ അവർക്ക്, ഗുണമുണ്ടാകണം. സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ.

മാസ്റ്റർ. സി. ജെ. മാത്യു.—കൃഷിചെയ്തു ജീവിക്കത്തക്ക സ്ഥലം പതിച്ചു കൊടുക്കണം.

മാസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—വല്ലവരുടേയും ജോലി ഇവർതന്നെ ചെയ്യണമെന്നു വല്ല നാബ്ബന്ധവും ഉണ്ടോ?

റാവു സാഹിബ് മാസ്റ്റർ സി. മത്തായി.—വല്ലവരുടേയും ജോലി ചെയ്യുന്നത് അവരുടേയും ഗുണത്തിനുവേണ്ടി കൂടിയാണ്. ഇവർ സ്വതഃ പ്രയത്നശീലക്കാരായതു കൊണ്ട് മറുജാതിക്കാരുക്കൾ അധികം കൂലി അവർക്ക് കിട്ടുന്നുണ്ട്. ചിലേടങ്ങളിൽ ഒരു രൂപാ വരെ കൂലി ഇവർക്ക് കിട്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ വല്ല കാടുകളിലും കൊണ്ടുപോയി വെറുതെ സ്ഥലം കൊടുത്തു തിരയ്ക്കുന്നതിനും അവർ അവടെ ഇരിക്കുകയല്ല.

Mr. K. Ayyappan.—I beg to withdraw the motion.

(The motion was, with leave, withdrawn.)

Question put:—“That the demand of Rs. 55,500 under ‘Demand No. XXXI—Uplift of the Depressed Classes’ be granted.

(Question put and agreed to.)

Demand No. IX—Forests—Rs. 2,11,110.

Mr. K. Ramunni Menon.—Sir, I beg leave to present for the kind acceptance of the House the demand of a total allotment of Rs. 2,31,900 for 1104 under ‘IX Forests’. While I am conscious of the up-hill nature of the task that lies before me in satisfying the House of the justification for the demand in the face of the strong views expressed by many Hon’ble Members in the last Budget Sessions of this Council on the subject, I find that I have been considerably helped in my task by the general trend of the remarks relating to the subject of some of the non-official Members during the general discussion. I have also to acknowledge gratefully that my friend, the Hon’ble Finance Member, has so ably paved the way for me by his clear and concise enunciation of the grounds of justification for my demand. I believe all that I have to do is to fill up the details in the frame-work furnished by him, which task I shall now essay.

The main items of expenditure provided for the ensuing year aggregating to Rs. 93,618 under A are for collection of timber for transport by Tramway, which has been the main source of strong criticisms that have been brought against us. If we have worked the Tramway throughout the current year in spite of a recommendation of the Special Finance Committee to close it by Makaram 1103, and have again made the provision and propose to work it in the ensuing year also, I hope to be able to satisfy you that it is not because we have failed to carefully consider all the arguments that have been adduced against its continuance, but the facts and figures that I shall place before you justify its continuance even if judged solely by the financial results.

The net results of the transactions relating to the forests served by the Tramline for the current year and the financial forecast for the same in 1104 will be clear from the details given below:—

Receipts in 1103.

	Rs.
1. Sale proceeds of timber, etc., brought down by Tramway through Sirkar agency	2,19,800 0 0
2. Sale proceeds of M. F. P.	900 0 0
3. Sale proceeds of creeping cave	400 0 0
4. „ Nux vomica	100 0 0
5. „ veteria indica seeds	60 0 0